

PROP DE VOSALTRES

L'Església, comunitat que camina per la història

Estimats diocesans:

Últimament estem fent servir en la nostra realitat eclesial una paraula que ens sona rara, ens sorprèn i que, potser, l'hem d'explicar més. Parlem de la paraula SINODALITAT. Per part meua l'he usat alguna vegada, en escrits i en alguna al·locució, per informar sobre la iniciativa del papa Francesc de convocar el Sínode de Bisbes per tractar, precisament, de la forma de les nostres relacions a l'Església. Intentaré concretar una mica aquest concepte i, per descomptat, com l'apliquem a la nostra realitat diocesana i parroquial.

S'ha definit el terme sinodalitat com una forma determinada de viure i actuar, un estil de caminar com a Església pelegrina. Això ens obliga a analitzar les dinàmiques comunicatives, la manera en què s'elaboren i es prenen decisions i les relacions que hi ha entre els diferents protagonistes de la missió evangelitzadora de l'Església. Aquesta reflexió afecta directament la nostra naturalesa de creients, tot examinant de manera permanent el passat —des del baptisme i els diferents contactes i col·laboracions amb la comunitat— per millorar en el present i en el futur el nostre camí i la nostra implicació amb tot el Poble de Déu. Quan participem amb tothom desenvolupem els trets essencials de l'Església com són la comunió i la missió. No podem renunciar a aquest compromís que ens ajuda a aprofundir en la fe, a acceptar els al-

tres amb les seves qualitats i mancances i a posar els nostres talents al servei del pla de Déu.

El mètode sinodal conté tres elements que convien de manera simultània: l'escolta del Poble de Déu, el discerniment i la presa de decisions. Cada un d'ells és protagonitzat per un agent de pastoral, per alguns o per tots els membres. Implica sobretot trobar-se, escoltar, dialogar, discernir, definir..., i deixar-nos sorprendre per l'Esperit. En la pràctica habitual no podem prescindir de la influència dels altres ni, tampoc de la gràcia de Déu que ens condueix pel camí de la història.

A la base d'aquest camí comunitari hi ha la llibertat individual, la reflexió personal, la participació de cadascú. La persona mai es diluirà en un tot anònim. La suma de voluntats potenciarà el servei del conjunt reconeixent que cadascú té el seu ritme vital, el seu caràcter, la seva història familiar, la seva formació..., i que camina al costat d'uns altres

sense avanços precipitats, sense descartar persones ni abandonar per cansament. Hem d'accentuar també la responsabilitat en funció del càrrec exercit en cada moment. El ritme comunitari evita els dos extrems i el papa Francesc no es cansa de repetir la importància de l'ajuda mútua per enfortir l'Església de Jesucrist.

Baixem ara a l'àmbit parroquial i diocesà, que ja és conegut per tots i alguns de vosaltres heu donat molt de temps i dedicació al treball conjunt. A la diòcesi tenim diversos òrgans col·legiats que possibiliten diàlegs sincers i decisions sòlides, a més d'ajudar el Bisbe en la conducció de la part del Poble de Déu confiada a ell: el Col·legi de Consultors, el Consell Presbiteral, el Consell Diocesà de Pastoral, el Consell d'Assumptes Econòmics. Sacerdots, religiosos i laics comparteixen les tasques i assenyalen les opcions que millor responen a les directrius evangèliques. En aquests organismes hi han participat moltes persones.

A les parròquies hi ha d'haver un Consell de Pastoral i un Consell d'Economia amb competències en tots els assumptes d'evangelització i d'administració ordinària. L'objectiu seria aconseguir que la seva existència hi estigués garantida, a més de promoure els equips de catequesi, de celebracions i de caritat. Entre tots ho podem fer tot.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La festivitat de la Mare de Déu de Montserrat se celebra sense restriccions

La diòcesi de Lleida va celebrar, el passat 27 d'abril amb plena normalitat sense restriccions sanitàries, la festa de la Mare de Déu de Montserrat. La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida, ho va celebrar a la Catedral amb els actes ja tradicionals d'aquesta jornada fortament arrelada a la ciutat de Lleida. A les 9 del matí, va tindre lloc la celebració de l'Eucaristia a l'altar de la patrona, presidida per Mn. Josep M. Escorihuela, consiliari de la Confraria, en record i sufragi dels confreres difunts. A les onze del matí es va celebrar una

segona Eucaristia, seguida a les 12 del migdia del res del *Regina Caeli* i cant del *Violai*. Ja a la tarda, a les 6, es va fer la Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat, per cloure a les 7 de la tarda amb l'Eucaristia solemne, presidida per Mn. Gerard Soler. La celebració va ser solemnitzada pel Petit Cor de la Catedral de Lleida i va finalitzar amb el cant del *Violai* i la veneració de la imatge de la patrona al seu cambriol.

Per la seva banda, la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida va romandre oberta

de 7 a les 21 h perquè els fidels poguessin fer l'ofrena floral. La parròquia va rebre visites d'escolars i les misses van ser a les 8 i a les 20 h. Les parròquies d'Almenar i Alguaire també van organitzar visites i ofrenes florals a la Mare de Déu de Montserrat.

CERCA DE VOSOTROS

La Iglesia, comunidad que camina por la historia

Queridos diocesanos:

Últimamente estamos utilizando en nuestra realidad eclesial una palabra que suena rara, sorprende a muchos y que, seguramente, necesita de una cierta explicación. Hablamos de la palabra SINODALIDAD. Por mi parte la he usado alguna vez, en escritos y en alguna alocución, para informar sobre la iniciativa del papa Francisco al convocar un Sínodo de Obispos para tratar, precisamente, de la forma de nuestras relaciones en la Iglesia. Intento explicar un poco este concepto y, por supuesto, cómo lo aplicamos en nuestra realidad diocesana y parroquial.

Algunos han definido el término sinodalidad como una forma concreta de vivir y obrar, un estilo de caminar como Iglesia peregrina. Esto nos obliga a analizar las dinámicas comunicativas, el modo en que se elaboran y toman decisiones y las relaciones que se dan entre los diferentes protagonistas de la misión evangelizadora de la Iglesia. Esta reflexión afecta directamente a nuestra naturaleza de creyentes, examinando de forma permanente el pasado (desde el bautismo y los distintos contactos y colaboraciones con la comunidad) para mejorar en el presente y en el futuro nuestro camino y nuestra implicación con todo el Pueblo de Dios. Participando con todos desarrollamos los rasgos esenciales de la Iglesia como son la comunión y la misión. No podemos renunciar a este compromiso que nos ayuda a profundizar en la fe, a aceptar a los semejantes con sus cualidades y carencias y a poner nuestros talentos al servicio del plan de Dios.

El método sinodal contiene tres elementos que conviven de modo simultáneo: la escucha del Pueblo de Dios, el discernimiento y la toma de decisiones. Cada uno de ellos protagonizado por un agente de pastoral, por algunos o por todos los miembros. Implica sobre todo el encontrarse, escuchar, dialogar, discernir, definir... y dejarnos sorprender por el Espíritu. En la práctica habitual no podemos prescindir de la influencia de los demás ni, por supuesto, de la gracia de Dios que nos conduce por el camino de la historia.

En la base de este camino comunitario está la libertad individual, la reflexión personal, la participación de cada uno. La persona nunca se diluirá en un todo anónimo. La suma de voluntades potenciará el servicio del conjunto reconociendo que cada uno tiene su ritmo vital, su carácter, su historia familiar, su formación... y que camina junto a otros sin avances precipitados ni descartes o abandonos por cansancio. Hemos de acentuar también la responsabilidad en función del cargo ejercido en cada momento. El ritmo comunitario evita los dos extremos y el papa Francisco no se cansa de repetir la importancia de la ayuda mutua para fortalecer la Iglesia de Jesucristo.

Descendamos a nuestro propio nivel parroquial y diocesano. Es muy conocido por todos y algunos de vosotros habéis dado mucho tiempo y dedicación al trabajo conjunto. En la diócesis hay varios órganos colegiados que posibilitan diálogos sinceros y decisiones sólidas además de ayudar al Obispo en la conducción de la parte del Pueblo de Dios a él confiada: el Colegio de Consultores, el Consejo Presbiteral, el Consejo Diocesano de Pastoral, el Consejo de Asuntos Económicos. Sacerdotes, religiosos y laicos comparten las tareas y señalan las opciones que mejor responden a las directrices evangélicas. Muchos han participado en estos organismos.

En las parroquias debe haber un Consejo de Pastoral y un Consejo de Economía con competencias en todos los asuntos de evangelización y de administración ordinaria. El objetivo sería conseguir que su existencia estuviera garantizada en todas ellas además de promover los equipos de catequesis, de celebraciones y de caridad. Entre todos lo podemos hacer todo.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Reunió del bisbe Salvador amb els Animadors de Comunitat

El dijous 21 d'abril, el bisbe Salvador es va reunir amb tots els Animadors de Comunitat de la diòcesi de Lleida; també va assistir el vicari general, Mn. Lluís Sallán, i Mn. Xavier Navarro com a coordinador de la pastoral dels animadors.

El motiu d'aquesta trobada era informar del treball que s'està duent a terme per part de la Conferència Episcopal Espanyola i la Tarraconense, respecte dels dos documents «motu proprio» publicats pel papa Francesc: *Antiquum Ministerium* (El ministeri de catequista) i *Spiritus Domini* (sobre la modificació del Can. 230§1 del Codi de Dret canònic, a propòsit de l'accés de les persones de sexe femení al ministeri instituit del lectorat i de l'acolitat) respecte als ministeris del catequista i de l'acolitat i lectorat.

El bisbe Salvador va explicar que es tracta d'una reflexió que estan fent tots els bisbes amb l'objectiu d'establir un criteri comú en totes les diòcesis, respecte els ministeris laïcals.

Donat que aquest discerniment afecta de manera directa als animadors, el bisbe Salvador ha volgut informar des del principi i s'ha compromès a anar in-

formant periòdicament de les decisions que es vagin prenent.

Un cop acabada aquesta reflexió per part dels bisbes de la Conferència Episcopal, el bisbe Salvador valorarà en quina mesura es pot incloure la figura de l'Animador en aquests ministeris laïcals, que són de valor universal.

Tots els animadors van valorar molt positivament aquesta informació. També es va manifestar el compromís amb la missió per part de tots i la necessitat de treballar units i en una única direcció.

Recta final de la preparació del Pelegrinatge europeu de Joves a Santiago de Compostel·la

L'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església va acollir, el divendres 22 d'abril, una nova trobada de la Delegació de Pastoral de Joves en el seu procés per preparar el Pelegrinatge europeu de Joves que tindrà lloc aquest estiu a la ciutat de Santiago de Compostel·la.

La capital gallega acollirà a principis d'agost la celebració del Pelegrinatge europeu de Joves, la celebració que reunirà a Galícia a

més de 15.000 joves de tota Europa. Prèviament, els joves recorreran un tram del Camí de Santiago i després s'uniran a aquesta gran festa.

La trobada del divendres va començar amb un joc. En acabat, els joves van escoltar les recomanacions per fer la motxilla per al pelegrinatge. També van conèixer les diferents etapes del viatge. L'acte va acabar amb una pregària i un sopar de germanor.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «La fe no és aigua que apaga, sinó foc que crema; no és un calmant per als quals estan estressats, sinó una història d'amor per als quals estan enamorats. Per això Jesús odia la tebiesa més que qualsevol altra cosa (cf. Ap 3, 16)» (31 de gener).

@Pontifex_es: «Sant Joan Bosco, pare i mestre de la joventut, no es va tancar en la sagristia, sinó que va sortir al carrer a buscar els joves, amb aquella creativitat que li va caracteritzar» (31 de gener).

@Pontifex_es: «El culte a Déu sincer i humil no porta a la discriminació, a l'odi i a la violència, sinó al respecte de la sacralitat de la vida, al respecte de la dignitat i la llibertat dels altres, i al compromís amorós pel bé de tots. #WIHW #FratelliTutti» (1 de febrer).

@Pontifex_es: «Els sants són amics amb els quals podem teixir relacions d'amistat. Tots necessitem amics que ens ajudin a afrontar la vida. I aquesta és la confiança que ens anima en dirigir-nos als sants en els moments decisius de la nostra vida. #AudiènciaGeneral» (2 de febrer).

Ramon Prat clou el cicle sobre la fraternitat de l'IREL

El teòleg Ramon Prat va cloure, el passat 21 d'abril, el cicle sobre la Fraternitat que enguany ha portat a terme l'IREL en col·laboració amb la UdL, l'IEI i la Fundació Joan Maragall. Prat va reflexionar sobre la «*Fratelli Tutti*, l'alternativa del papa Francesc». El conferenciant va començar abordant els reptes actuals de la fraternitat. Prat va destacar que «qui creu en la fraternitat li diuen ingenu».

Entre els reptes de la fraternitat va destacar «l'evasió, la fuga de la realitat diària, l'activisme i les presses; reduir la fraternitat en un tema teòric o el protagonisme individualista». També va advertir com a reptes «l'amenaça de la injustícia social i del fonamentalisme i l'amenaça de la por al fracàs i a la mort».

A la segona part de la conferència, Ramon Prat va reflexionar sobre els criteris de discerniment. En aquest sentit, va fer una aproximació humanista posant la mirada en la ciència, les ciències humanes, la filosofia i la teologia al servei de la persona i del bé comú. Prat va alertar de «magnificar la ciència». També va reiterar que «la teologia és la preocupació que engloba totes les ciències humanes».

Entre els criteris de discerniment també va incloure «una aproximació integral amb cura del cos, la ment, el cor, la relació social i l'esperit». Prat va reiterar «la importància de la comunicació i el diàleg interdisciplinari». En aquest sentit, va destacar «la cristificació universal profetitzada per Teilhard de Chardin».

Ramon Prat va reiterar la importància de la *Fratelli Tutti* del papa Francesc. «El papa Francesc pot seure a la taula de qui busca solucions». El conferenciant va reiterar que «la *Fratelli Tutti* és un text arrelat en l'entranya de l'Evangelí, en el Crist de les Benaurances». A més, va indicar que el papa Francesc «és fidel a la gran tradició de renovació de l'Església contemporània endegada pel Concili Vaticà II i rebuda a casa nostra en el Concili Provincial Tarraconense».

Per acabar la xerrada, Ramon Prat va destacar que «el papa Francesc és anella d'una llarga cadena de testimonis evangèlics, nascuda de la Pasqua/Pentecosta: Maria de Natzeret, Mateu, Marc, Lluc, Joan, Magdalena, Pere/Pau, Agustí/Anselm, Tomàs d'Aquino, Teresa d'Àvila, Henry Newman, Edith Stein, Charles de Foucauld, Joseph Cardijn, Pau VI, Rahner, Róvira Bellosó, Cristina Kaufman, Casaldàliga, i mils i mils de gent anònima que estima.»

REFLEXIONS

Donar una generosa resposta

«**F**a unes setmanes que la pantalla del lateral del presbiteri de la meua parròquia resta apagada. No s'hi projecta la lletra de les cançons per afavorir la participació de l'assemblea de fidels en les eucaristies del diumenge, com es feia des de fa uns anys. Anava bé. Era un bon subsidi per seguir determinades pregàries, una mica llargues. La persona que se n'ocupava va traspasar i ningú no s'ha ofert per assumir aquest servei. És cert que és un compromís gran, demana una dedicació continuada i constant. També cal conèixer i tenir cert domini de les noves tecnologies. Els *power point*, però, ja estan fets. Només cal passar les diapositives». Qui em feia aquest comentari és una persona molt integrada a la seva parròquia. És qui en porta la seva economia.

En altres ocasions m'han comentat la dificultat per trobar un voluntari per portar l'economia parroquial o voluntaris per assumir un grup de catequesi o per fer-se càrrec de la distribució d'aliments... De ben segur que altres serveis també necessiten persones que se'n responsabilitzin i no sempre hi ha prou voluntaris. La comunitat eclesial integrada per persones de totes les edats i condició ha de fer-se càrrec del sosteniment de la seva diversitat missional.

L'Església, comunitat de fidels, ha de difondre el missatge de salvació, el missatge de vida, ha d'evangelitzar, des dels fets i des de la Paraula, des de l'amor i el servei. Ha d'impregnar la realitat social des del testimoni personal i compromès dels seus membres. Les ocasions per oferir-lo generosament, convé cercar-les, oferir-se per desenvolupar-les. La vida comunitària necessita d'una munió de serveis que els laics i laiques han d'assumir amb joia. La comunitat, el seu esperit i les seves obres, han de projectar-se gràcies a les paraules i a les accions dels seus membres, el seu dir i el seu fer. La missió del laicat a l'Església i al món és ineludible. «Déu no és injust i per això no oblidarà tot el que heu fet, és a dir, l'amor que heu mostrat per causa del seu nom, posant-vos al servei del poble sant, en el passat i en el present» (He 6,10). Les possibilitats són moltes, la resposta depèn de cadascú, de les seves possibilitats i circumstàncies.

Enric Puig Jofra, SJ

Puigverd de Lleida celebra la processó de Sant Jordi

El diumenge 24 d'abril, segon Diumenge de Pasqua de la Divina Misericòrdia, Puigverd de Lleida va celebrar la processó de Sant Jordi pels carrers del poble. El bisbe Salvador va participar en la processó acompanyat del rector de Puigverd, Mn. Lucas Evung. El bisbe Salvador va be-

neir el terme municipal de Puigverd i després de la processó va tindre

lloc la missa presidida pel rector. La diada va començar amb un repic de campanes a càrrec de l'associació L'Afany.

Els carrers del poble, engalanats de senyeres i estendards, van acompanyar la processó que va passejar la imatge del patró del poble.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / Sl 113 B / Jo 14,21-26]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe; sant Joan Baptista de La Salle, prev. fund. Institut dels Germans de les Escoles Cristianes; sant Lluís Orió, rel.; sant Alipi i sant Possidi, bisbes; sant Pacomi, abat; sant Ubaldo de Gubio, bisbe; sant Andreu Bobola, prev. i mr.

17. □ Dimarts [Fets 14,19-25 / Sl 144 / Jo 14,27-31a]. Sant Pasqual Bai-

lon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ Dimecres [Fets 15,1-6 / Sl 121 / Jo 15,1-8]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Feliu de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilabert, rel. mercedari, de Reus.

19. □ Dijous [Fets 15,7-21 / Sl 95 / Jo 15,9-11]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombrèn (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anun-

ciata, a Vic (RDA, 1856); sant Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca; beat Climent d'Òsimo i beat Agustí de Tarano, prevs.; sant Crispí de Viterbo, rel.

20. □ Divendres [Fets 15,22-31 / Sl 56 / Jo 15,12-17]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silví, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. □ Dissabte [Fets 16,1-10 / Sl 99 / Jo 15,18-21]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda; sant

Eugeni de Mazenod, bisbe; sant Ivo de Chartes, bisbe; sant Cristòfor Magallanes, prev., i companys, mrs.

22. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 15,1-2.22-29 / Sl 66 / Ap 21,10-14.22-23 (o bé, del diumenge VII: Ap 22,12-14.16-17.20) / Jo 14,23-29 (o bé, del diumenge VII: Jo 17,20-26)]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

Diumenge V de Pasqua (C)

COMENTARI

«Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres»

L'evangeli d'aquest diumenge tot i trobar-nos en el temps pasqual ens parla de la passió que per Jesús és el moment de la glòria: *Quan Judes va ser fora, Jesús digué: ara el Fill de l'home és glorificat i Déu és glorificat en ell.* És el moment de la glòria perquè la fidelitat al Pare arriba al seu punt màxim, donant la vida per nosaltres. Però abans d'arribar a la mort deixa als deixebles el seu gran manament: *Us dono un manament nou, que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres.* És un manament nou perquè es tracta d'estimar com Jesús, arribant fins i tot a donar la vida pels germans, bons i dolents com va fer ell. El Senyor ens deixa com a herència no molts manaments sinó un de sol: estimar. Ja sabem que estimar, com diu sant Pau, és la síntesi de tots els manaments. Per això, Jesús deixa com a senyal distintiu dels creients aquest amor: *Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà que sou deixebles meus.* A la primera lectura, seguint la narració dels Fets dels Apòstols veiem l'activitat de *Pau i Bernabé a Listra, Iconi, Antioquia de Pisídia, Perga, Atàlia i Antioquia de Síria: confortaven els convertits, els exhortaven que es mantinguessin fidels, ordenaren preveres, els encomanaren al Senyor.* Tota aquesta activitat és fruit de l'amor, amor al Senyor que els va cridar per portar l'evangeli a tots els pagans i amor a tots els qui van acceptar el missatge. En les seves cartes, l'apòstol els demana sovint que vagin creixent cada cop més en l'amor. El terme final és aquest *cel nou i la terra nova, la Jerusalem celestial, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, allà on Déu eixugarà les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes.* Les coses d'abans han passat: *Jo faré que tot sigui nou.* Llavors es viurà aquest amor total entre Crist i la seva esposa que som els creients. Ja no hi haurà ni fe ni esperança sinó visió i possessió però sí hi haurà la realitat d'un immens amor total i pur que hem de començar a viure ja ara.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu. O bé: Al-leluia.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamin la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat.» Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Joan (Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat. Fillets, és per poc temps que encara esteu amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Listra, a Iconio y a Antioquia, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar por muchas tribulaciones para entrar en el reino de Dios. En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído.

Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfília. Y después de predicar la Palabra en Perge, bajaron a Atalía y allí se embarcaron para Antioquia, de donde los habían encomendado a la gracia de Dios para la misión que acababan de cumplir.

Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey. O bien: Aleluya.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, pues el primer cielo y la primera tierra desaparecieron, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, preparada como una esposa que se ha adornado para su esposo. Y oí una gran voz desde el trono que decía: «He aquí la morada de Dios entre los hombres, y morará entre ellos, y ellos serán su pueblo, y el "Dios con ellos" será su Dios». Y enjugará toda lágrima de sus ojos, y ya no habrá muerte, ni duelo, ni llanto, ni dolor, porque lo primero ha desaparecido. Y dijo el que está sentado en el trono: «Mira, hago nuevas todas las cosas.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Ahora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará. Hijitos, me queda poco de estar con vosotros. Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también unos a otros. En esto conocerán todos que sois discípulos míos: si os amáis unos a otros.»